

Verklaring (15)

Natuurlijk ontkom ik er niet aan om iets te zeggen over de Nashville-verklaring. Hoe ik reageerde op de Nashville-verklaring. Die fijne verklaring waarin vele (hetero-)mannen heel stoer hun handtekening onder hebben gezet. Een oordeel dat uitgesproken wordt over heel veel mensen wiens leven toch echt al niet over rozen ging en die nu weer in een hoekje worden gedrukt. Hoe ik reageerde op de Nashville-verklaring.

In de Nashville-verklaring wordt omschreven hoe christenen moeten omgaan met het geloof, maar ook met zaken als het huwelijk en seks. In de verklaring staat dat goede christenen homoseksualiteit altijd dienen af te wijzen. Ook wordt gesuggereerd dat daar genezing voor mogelijk is. Het manifest bestaat uit 14 artikelen. Vervolgens is het document ondertekend door allerlei keurig nette hetero-christenen, die wel weten hoe het zit. Fijn hoor! Iemand op deze manier de grond intrappen.

Je merkt aan mijn intro al hoe ik erover denk. Niet zo positief. Ik vind dat je dit niet kan maken. En natuurlijk kan ik me hier heel druk over maken (als moeder), maar dat helpt niet. Wat mij wel helpt, is om het op papier te zetten. Ik had al een gedicht in de maak om mijn moedergevoelens over de homoseksualiteit van mijn zoon te uiten.

De Nashville-verklaring was de laatste druppel en ik schreef het laatste couplet. Je vindt het verderop in dit boek. Best spannend. Dit was voor mijn gevoel mijn echte coming-out-moeder-moment. Nu was ik er klaar voor. De hele wereld mocht het weten: mijn zoon is homo en ik hou van hem! Over uit de kast komen gesproken. Als je in een hoek gedrukt wordt, komt er pas uit hoe je ergens over denkt.

Eigenlijk heeft de Nashville-verklaring me geholpen om duidelijker mijn liefde te uiten, te gaan nadenken hoe ik er zelf echt over denk. Dat liefde alles overwint, ook een fout oordeel over homoseksualiteit.

Dat homoseksualiteit helemaal niet zo belangrijk is. Dat het veel meer gaat over hoe je met elkaar om gaat. Die Nashville-verklaring is wat mij betreft een voorbeeld van hoe het niet moet. Geef mij dan [Wijdekerk](#) maar. Daar merk ik meer van de liefde van God, dan wat liefdeloos neergeschreven regeltjes.

Annet van Ballegooijen